

[Jens Høyer.]

man kan pege paa Enkeltheder, hvor det ikke er Tilfældet. Der er saaledes fra Sejersbækkogen, den nordligste, fremsat Klage over, at de lider under visse Ulemper, idet Sejersbækken nu i Modsætning til tidligere er ledet uden om denne Kog i en Kanal mod Vest, og denne Kanal er omgivet med temmelig høje Diger for at hindre Vandet udefra i at strømme ind i Kogen under Højvande. Kanalen benyttes altsaa paa en Maade som et Bassin til at forhindre Indstrømning i Kogen, naar Afløbet ud mod Havet svigter ved Højvande. Men saa har man, jeg havde nær sagt, begaaet den Genistreg at lave et Stemmeværk sydfor, hvorved man atter kan hæve Vandstanden for at kunne vande visse Arealer, som ligger sydfor, saaledes at Kreaturerne kan faa Vand om Sommeren. Dette medfører, at Vandstanden i denne Kanal er meget høj i Sommerhalvaaret, hvilket igen har til Følge, at det generer Dræningen af de tilstødende Arealer, samt at den løse Jord, hvoraf Kanalens Sider bestaar, flyder ud, hvilket medfører større Vedligeholdelsesudgifter. Endelig kan nævnes, at Lodsejerne nordfor paastaar, at de ikke har det Afløb fra deres Arealer, som de tidligere har haft. Her er altsaa noget, som ikke synes at være teknisk set saa godt, som man kunde ønske sig, og jeg skulde tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at der paa en eller anden Maade bliver rettet paa det nævnte Forhold. Jeg synes ikke, det er heldigt, naar man foretager den Slags Arbejder, at man gavner dem, som staar sammen om Arbejdet, men paa den anden Side skader dem, som staar delvis udenfor.

Hvad nu selve Regulativerne angaar, vil jeg finde det rigtigt, at Lodsejerne faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem, inden de træder i Kraft, og faar Adgang til at gøre Indsigelse mod mulige Mangler og Uheldigheder derved. Jeg tror, at man derved bedre vil kunne afvæbne den Kritik, som kan opstaa, end hvis man uden videre udsteder Regulativerne og dermed færdig.

Saa er der den Strid om Betalingen til de gamle Anlæg, som har staaet paa hele Tiden, og som har staaet alt for længe paa. Jeg synes, den burde have været bragt ud af Verden for længe siden. Lodsejerne i de nye Koge hævder, at det er noget fra før i Tiden, som de ikke er pligtige at betale til, og Digelaget siger det modsatte. Afvandingskommissionen, som nu efter Forslaget skal skære igennem denne Sag, har selvfølgelig beskæftiget sig med

den mange Gange, og jeg skal oplyse, at paa et vist Tidspunkt henvendte Digelaget sig til Afvandingskommissionen og bad den tage Stilling til Sagen. Afvandingskommissionen fremsatte ogsaa nogle Udtalelser og erklærede, at formentlig skulde de nye Koge ikke deltage i Driften og Vedligeholdelsen af Havdiget og af et Par Broer o. s. v.; derimod mente man, at de skulde deltage i Udgifterne ved Slusen og ved den Kanal, som fører ud i Havet, men saa fjøede Kommissionen til, at den ikke følte sig kompetent til at afgøre, hvorvidt de nye Koge skulde deltage i Udgifterne til disse Anlæg, det maatte nærmest være at afgøre ved Domstolene. Jeg mener ogsaa, at det havde været rigtigst, at denne Sag for længe siden var blevet afgjort ved Domstolene, men det er altsaa ikke sket, og nu foreslaas det, at Afvandingskommissionen skal have Bemyndigelse til at træffe den endelige Afgørelse. Jeg vil dog mene, at naar Kommissionen faar en saadan Beføjelse, bør det paalægges den at tage fornuddent Hensyn til, hvad der er gaaet forud, og til, under hvilke Forudsætninger de nye Koge er oprettet og Lodsejerne er gaaet ind i disse Foretagender.

Forslaget indeholder saa endvidere nogle Bestemmelser af mindre Rækkevidde. Bl. a. staar der i § 3, at der kan foretages en Revision af de stedfundne Partsfordelinger efter en vis Periode, hvis man skulde finde det paakrævet. Det kan naturligvis ikke uden videre afvises, men jeg vil dog mene, at man i saa høj Grad som muligt skal undgaa det. Naar man har faaet disse Partsfordelinger nogenlunde rigtigt lagt til Rette, saa tror jeg, man tjener Sagen bedst ved at lade den Sag hvile, for det vækker altid en vis Irritation, naar der alt for tit skal foretages Forandring.

At Ministeren ønsker at have Ret til efter 10 Aars Forløb at erstatte Afvandingskommissionen med en anden Kommission, kan vi for saa vidt ikke have noget imod.

Endelig er der endnu et lille Spørgsmaal, jeg vil berøre, nemlig det, at man fra Digelagets Side har ønsket som hidtil at kunne opkræve de Bidrag, som skal ydes af Lodsejerne til Digelaget. Det gælder ikke de Bidrag, som Staten skal have som Renter og Afdrag paa sit Laan; man har ikke noget imod, at de bliver opkrævet af Amtstuen. Naar man ønsker, at Digelaget vedblivende skal opkræve de andre Bidrag, begrundes det bl. a. med, at der derved bliver fire Terminer i Ste-